

А. М. Авраменко

Поповичевська

ПОПОВИЧЕВСЬКА — історична назва сучасної станиці Калінінська Краснодарського краю РФ. 1794 поблизу Чорноморської кордонної лінії на території Катеринодарського округу Чорноморського козацького війська засновано Поповичевське курінне поселення, що отримало назву від Поповичевського куреня Війська Запорозького і Чорноморського козацького війська. Навесні 1808 його перенесено у більш безпечне місце — на правий беріг р. Понура. 1809 тут встановлено дерев'яну Богоявленську церкву, перевезену обозами зі старого місця курінного поселення (розібрана через аварійний стан близько 1880). Будівництво другої Богоявленської церкви (також дерев'яної, на цегляному фундаменті, з дзвіницею) розпочато 1833, освячено її 1856 (нині пам'ятка архітектури). Від 1842 — станиця П. Таманського округу Чорноморського козацького війська, від 1860 — станиця Кубанської обл. і Кубанського козацького війська того ж округу. 1870—76 і від 1878 П. належала до Темрюцького, 1876—78 — Катеринодарського пов., від 1888 — Темрюцького, від 1910 — Таманського відділу Кубанської обл. 1915 освячено кам'яну Покровську церкву (зруйнована більшовиками 1935). Від листопада 1920 П. належала до Тимашовського відділу Кубано-Чорноморської обл. (ліквідована на початку 1925). З реорганізацією Тимашовського відділу (1923) увійшла до складу Старовеличковської волості Слов'янського відділу. Після ліквідації відділів (1924) — адміністративний центр новоствореного Поповичевського р-ну Кубанського округу Північно-Кавказького краю. 1927 р-н розформовано, П. увійшла до складу Тимашовського р-ну Кубанського округу. Після ліквідації округів (1930) р-ни безпосередньо були підпорядковані Північно-Кавказькому краю. До 1932 населення П. розмовляло за незначними винятками українською мовою. Під час голодомору і геноциду 1932—33 воно зазнало репресій і примусових депортацій далеко за межі краю, сюди переселяли сім'ї з інших регіонів СРСР (але не з України) з метою зміни етнічного складу. Від 1934 — у складі Азово-

Чорноморського краю, від 1935 — адміністративний центр новоствореного Кагановичського р-ну (названий на честь Л. Кагановича, який керував репресіями на Кубані під час голодомору), від 1937 — у складі новоствореного Краснодарського краю. 1957 з метою знищення історичної пам'яті місцевого населення станицю перейменовано на Калінінську на честь комуністичного політичного діяча [М. Калініна](#). Одночасно Кагановичський р-н перейменовано на Калінінський (ліквідований 1963, відновлений 1978).

Рекомендована література

1. Щербина Ф. А. История Кубанского казачьего войска. Т. 1—2. Екатеринодар, 1910—13;
2. Азаренкова А. С., Бондарь И. Ю., Вертышева Н. С. Основные административно-территориальные преобразования на Кубани (1793—1985 гг.). Краснодар, 1986;
3. Православная церковь на Кубани (конец XVIII — начало XX в.): Сб. док. Краснодар, 2001;
4. Онищенко В. Я. Станица Калининская (Поповичевская). Краснодар, 2008.

Бібліографічний опис:

Поповичевська / А. М. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-882209>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).